

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/115/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624202225
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5624202225.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Renáty Krajčiovej, v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., proti žalovaným: 1/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., 2/ F. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., žalovaní obidvaja zastúpení spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s. r. o., so sídlom Dončova 1451/21, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 862 304, o odstránenie časti stavby plotu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/49/2024-147 zo dňa 17. marca 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/49/2024-147 zo dňa 17. marca 2025 potvrdzuje.

Žalovaným v rade 1/ a 2/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný žalobu zamietol (veta prvá výroku). O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému v rade 1/ priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (veta druhá výroku). Žalovanej v rade 2/ tiež priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (veta tretia výroku).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 24.05.2024 v spojení s jej doplnením zo dňa 25.06.2024 sa žalobca domáhal voči žalovaným odstránenia časti stavby plotu s betónovými základmi, zasahujúceho do pozemku KN-C parcely č. 951, nachádzajúcom sa v kat. úz. C., zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok na liste vlastníctva č. XXX. Žalobca svoju žalobu skutkovo odôvodnil tým, že podal na súd v Ružomberku žiadosť o prešetrovanie ohľadom pozemku jeho rodinného domu č. XXX. Rodinný dom z vyšnej strany č. XXX odkúpila G. C. od H. I.. G. C. prepísala dom na žalovaného v rade 1/. Žalovaný v rade 1/ začal bagrom kopať základy na plot. Starosta žalobcovi odpísal, že voči tomu nemá námietky. Žalobca bol aj na polícii, na katastri, kde mu povedali, že sa má obrátiť na súd. Do zápisnice o informatívnom výsluchu zo dňa 25.06.2024 žalobca doplnil svoju žalobu, uviedol, že pôvodnou vlastníčkou susednej nehnuteľnosti, domu a pozemku bola J. I., ktorá ich previedla na dcéru H.. Predmetné nehnuteľnosti nadobudli súčasní žalovaní kúpou od nej. Žalovaný v rade 1/ starý dom zbúral a začal stavať plot nie na hranici starého domu, ale cez dvor žalobcu. Brána, ktorá od začiatku ohraničovala dvor žalobcu, je veľká dvojkrídlová a vedľa nej je malá brána na prechádzanie a pár dosiek na šírku približne 70 cm kvôli odkvapu. V 50-tych rokoch stála pred bránou sypáreň, ktorá bola podpivničená, kde sa chodilo do pivnice odpredu z cesty a hore sa chodilo od dvora. Sypáreň bola prilepená pri dome, nedalo sa prejsť. Keď žalobca staval dom, sypáreň sa zbúrila. Žalovaný v rade 1/ začal bagrovať základy plotu koncom mája 2024. Žalobca preto podal na obecnom úrade sťažnosť. Následne žalovaný v rade 1/ tieto základy zasypal. Keď žalobca začiatkom

júna 2024 odcestoval do kúpeľov, po jeho návrate domov už stála konštrukcia plotu, jej základy zasahujú približne 0,5 m do zeme, sú zabetónované a na výšku sú postavené 4 tvárnice. Žalobca bol aj v Bratislave na Katastrálnej inšpekcii, odkiaľ pracovníčka telefonicky kontaktovala inšpekciu v Dolnom Kubíne. Na základe tohto podnetu prišli na miesto samé 2 pracovníčky inšpekcie, ktoré vytýčili hranicu pozemkov. Žalobcovi však doposiaľ nebolo od nich doručené vyrozumienie.

3. Žalovaní v rade 1/ a 2/ (ďalej aj „žalovaní“) vo vyjadrení k žalobe, doručenom súdu dňa 24.10.2024, navrhli vyzvať žalobcu k späťvzatiu zjavne nedôvodnej žaloby. Pre prípad, že by žalobca na podanej žalobe trval, navrhli ju ako nedôvodnú a nepreukázanú zamietnuť. Uviedli, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že žalovaní zasahujú výstavbou svojho plotu do pozemku žalobcu. Zo žaloby nie je zrejмый ani rozsah, v akom by žalovaní mali zasahovať do pozemku žalobcu. Plot je postavený na pozemku KN-C parcele č. 948/1 v katastrálnom území C. patriacom žalovaným a tento žiadnou časťou nezasahuje do pozemku žalobcu. Proti jeho výstavbe neboli zo strany obecného úradu vznesené žiadne námietky. Ďalej žalovaní poukázali na stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR zo dňa 22.07.2024, ktorý prešetroval sťažnosť žalobcu, ako aj geometrický plán zo dňa 08.11.2023.

4. Žalobca v replike doručenej konajúcemu súdu dňa 21.11.2024 uviedol, že pôvodnou vlastníčkou susediacich nehnuteľností bola J. I., ktorá previedla nehnuteľnosť na dcéru H. zo zdravotných dôvodov, nakoľko si nárokovala na celý pozemok aj dom č. XXX G. C.. Požiadala, aby bol informovaný o tom, ak si túto časť bude nárokovať J. I..

5. Žalovaní v duplike doručenej okresnému súdu dňa 16.12.2024 uviedli, že žalobca ani v poslednom vyjadrení neoznačil a nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval jeho tvrdenia uvádzané v žalobe a jej doplnení. Naopak, žalobcovia predložili súdu dôkazy preukazujúce, že oni žiadnym spôsobom nezasahujú výstavbou plotu do pozemku žalobcu. Zdôraznili, že vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.11.2024 je úplne zmätočné, nesúvisiace so žalobou o odstránenie časti plotu. Zo strany žalobcu ide o šikanózne konanie, ktorým žalovaným znepríjemňuje život a komplikuje situáciu. Žalobca bol o uvedených skutočnostiach upovedomený, keďže mu bolo doručené stanovisko Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, ktorý jeho sťažnosť vyhodnotil ako nedôvodnú. Žaloba je aj po jej doplnení nedôvodná, preto žalovaní opätovne navrhli, aby konajúci súd vyzval žalobcu na jej späťvzatie.

6. V podaní doručenom súdu dňa 20.01.2025 žalobca uviedol, že rodinný dom č. XXX po nebohej matke dedila J. I.. Na katastri dostal ústnu odpoveď, že okolo roku 1930 boli vlastníci pozemkov 110 siah rodina K., 100 siah E. C. - jeho otec a 100 siah L. C. - strýko. Dom zdedila matka J. C. - M. C.. Dom č. XXX sa začal stavať v roku 1953, dom č. XXX bol už v tom čase postavený. V roku 1960 sa k domu ku zadnej časti smerom do záhrady pristavili letné kuchyne. Letná kuchyňa rodinného domu č. XXX lícovala od dvora žalobcu spolu so stenou rodinného domu. Teraz má s bratrancom M. po 100 siah pozemku a žalovaný má koľko? Žalobca navrhol vypočítať J. I. s tým, že ak menovaná povie, že je to jej, žalobca sa nebude ďalej domáhať.

7. Žalovaní vo vyjadrení, doručenom prvoinštančným súdu dňa 12.02.2025, uviedli, že podaná žaloba je úplne nezrozumiteľná a skutkovo nepodložená. Jej obsah len preukazuje, že pravým cieľom konania žalobcu je len vytvorenie ďalšej obštrukcie pri ich snahe vybudovať si rodinný dom, čo preukazuje aj jeho správanie v rámci stavebného konania. Obec C. dňa 12.09.2024 vydala stavebné povolenie, č. OcÚ-191-3/2024-SK, na stavbu rodinného domu na parcele č. KN-C 945/2, 947/2, 948/1 a 949, katastrálne územie C., proti ktorému podal žalobca bezdôvodne odvolanie, ktoré bolo rozhodnutím Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Žilina zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 9378/46386/2024/18.1.2./PAV, zamietnuté. Aj v rámci stavebného konania sa žalobca vyjadril tak, že nesúhlasí s výstavbou rodinného domu žalovaných a nebude s ňou súhlasiť, kým bude žiť. Žalobca len znepríjemňuje žalovaným život, keď bezdôvodne narúša dobré susedské vzťahy aktivitami, ktoré nemajú žiadny právny ani skutkový základ, ale možno ich hodnotiť ako prejav susedskej zlomyseľnosti. Stavba oplotenia pozemku s K-NC parcelou č. 948/1 bola ako drobná stavba dňa 17.05.2024 žalovanými riadne ohlásená na Obec C. ako príslušný stavebný úrad. Listom zo dňa 20.05.2024, č. OcÚ/Ld/149/2024, označený stavebný úrad žalovaným oznámil, že nemá námietky proti uskutočneniu tejto drobnej stavby. Oplotenie na hranici parciel KN-C č. 948/1 a 951 je teda zrealizované legálne. Pred začatím prác spojených s jeho vybudovaním dali žalovaní spoločnú hranicu pozemkov zamerať geodetovi a žalobca bol informovaný, že sa môže tohto úkonu zúčastniť. Z dôvodu právnej istoty a v záujme dobrých susedských vzťahov žalovaní plot posunuli o približne 5 cm do svojho pozemku. To, že pozemok parcela č. KN-C 948/1 nebol v minulosti po celej hranici oplotený, nie je pre určenie spoločnej hranice podstatné. Už v minulosti bolo zrejmé a vyplýva to aj z dobovej fotografie, že pôvodná stavba rodinného domu č. XXX, ako aj humno, ktoré boli medzičasom odstránené, bola odskočená do spoločnej hranice susediacich pozemkov. Z uvedenej fotografie je zreteľné, že predzáhradka rodinného domu súp. č. XXX

bola aj v minulosti oplotená a že medzi jej okrajom od dvora žalobcu a stenou tohto domu je odskok. Uvedené preukazuje, že stena pôvodného rodinného domu súp. č. XXX nekopírovala hranicu pozemkov K-NC parcel č. 948/1 a 951. Skutočnosť, že hranica pozemkov bola aj v súčasnosti vytyčená správne, vyplýva aj z vyjadrenia Úradu geodézie, kartografie a katastra SR zo dňa 22.07.2024, podľa ktorého je betónový múr vybudovaný v súlade s vektorovou katastrálnou mapou číselnou a tvorí vlastnícku hranicu tak, ako bola zameraná technicko-hospodárskym mapovaním v roku 1981. Žalobca podal žalobu napriek skutočnosti, že uvedené vyjadrenie mu bolo doručené. Žalobca bol teda písomne informovaný o nesprávnosti svojich názorov. V súdenom spore nie sú teda plnené podmienky pre vydanie rozhodnutia o odstránení časti stavby plotu, keďže tento je postavený na pozemku žalovaných a nezasahuje do pozemku žalobcu, čo zakladá dôvod na zamietnutie žaloby.

8. V podaní doručenom súdu dňa 18.02.2025 žalobca uviedol, že plot už mal byť odstránený, inak ho v najbližšom čase odstráni on. V záhrade najprv pri pletive, ktoré postavil za života manžela M. - sused, podpálili seno zo záhrady. Po smrti M. C. manželka G. jeho pletivo zbúrala a postavili si svoje, aby si prisvojili časť jeho pozemku.

9. Súd prvej inštancie vec prejednal v súlade s ust. § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčnosť ospravedlnil zo zdravotných dôvodov a nepožiadal o jeho odročenie.

10. Žalovaní v rade 1/ a 2/ zotrvali na svojej argumentácii prezentovanej v štádiu prípravy pojednávania a žiadali žalobu zamietnuť. Súčasne si uplatnili voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

11. Zdôraznili, že sporný plot vyhotovili v súlade s hranicami pozemkov, keďže táto nebola v minulosti oplotená. Bol tam postavený pôvodný rodinný dom, ktorý však nebol situovaný na hranici pozemkov, ale bol odskočený. Táto skutočnosť vyplýva aj z predloženej fotografie, z ktorej je zrejmé, že hranica bola oplotená len v časti predzáhradky. Po zbúraní rodinného domu žalovaní potiahli oplotenie v tej línii, ako bolo oplotenie predzáhradky. Hranicu pozemkov v teréne vytyčil geodet, keď vyhotovoval geometrický plán. Vzhľadom na to, že už v tom čase žalovaní vedeli, že žalobca je problematický, posunuli hranicu oplotenia o 5 cm smerom do svojho pozemku. Sporné oplotenie teda nie je postavené na hranici pozemkov, ale na pozemku žalovaných.

12. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu vyplýva, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku zapísaného ako KN-C parcela č. 951, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 515 m², nachádzajúceho sa v katastrálnom území C., zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX, ako aj stavby rodinného domu súpisné č. XXX, postavené na pozemku zapísanom ako KN-C parcela č. 951, nachádzajúcej sa v katastrálnom území C., zapísanej v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXX. Žalovaní vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pozemky zapísané ako KN-C parcela č. 948/1, druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 299 m², KN-C parcela č. 949, druh pozemku - záhrada o výmere 465 m², ako aj stavbu rodinného domu súpisné č. XXX, postavenú na pozemku zapísanom ako KN-C parcela č. 948/1, nachádzajúceho sa v katastrálnom území C., zapísaného v katastri nehnuteľností Okresného úradu Ružomberok, katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXX. Obec C. dňa 20.05.2024, pod číslom OcÚ/Ld/149/2024, oznámila žalovanému v rade 1/, že k uskutočneniu drobnej stavby - oplotenie pozemku na pozemku KN-C parcela č. 948/1, vedenom na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie C., ktoré ohlásil dňa 17.05.2024, nemá námietky.

13. Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky v odpovedi adresovanej žalobcovi na jeho žiadosť o prešetrenie správnosti vytyčenia hraníc pozemku KN-C parcela č. 951 a KN-C parcela č. 948 a o prešetrenie geometrického plánu číslo 43303198-107/23 zo dňa 22.07.2024 č. OKI/2024/001591/ uviedol, že dňa 03.06.2024 vykonal štátny dozor a dňa 16.07.2024 šetrenie na katastrálnom odbore Okresného úradu Ružomberok, pričom zistil, že v roku 1973 bol založený list vlastníctva č. XXX v prospech M. C., následne boli na list vlastníctva zapísané KN-C parcely č. 948, 949 a stavba č. súp. XXX. V súlade s listinou č.k. D 1411/83-15 bolo vlastníctvo zmenené v prospech J. I.. Ďalšími scudzovacími zmluvami sa postupne vlastníctvo uvedených nehnuteľností zmenilo a v súčasnosti je evidované v prospech D. E. a F. E.. V roku 1981 bolo v katastrálnom území C. vykonané technicko-hospodárske mapovanie, ktorého výsledky sa evidovali vo vyšetrovacích a meračských náčrtoch a zápisníkoch podrobného merania. KN-C parcely č. 948 a 951 sú zobrazené vo vyšetrovacom a meračskom náčrte č. 18 a výsledky merania sú evidované v zápisníku podrobného merania č. 018. V náčrte č. 18 je uvedená vzdialenosť od pôvodného rodinného domu č. popisné XXX po hranicu medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 v prednej časti 0,85 m a v zadnej časti 0,75 m a vzdialenosť od pôvodného humna na KN-C parcela č. 948 po hranicu medzi KN-C parcelami č. 948 a 950 v

prednej časti 0,62 m a v zadnej časti 0,45 m. V katastrálnej mape nie je hranica medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 zobrazená hranicou domu č. súpisné XXX, ale je od domu č. súpisné XXX odskočená tak, ako je to zobrazené v náčrte č. 18. V zadnej časti je hranica medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 zobrazená hranicou humna, hoci podľa náčrtu č. 18 humno nie je vlastníckou hranicou. V roku 1987 sa zakladala evidencia právnych vzťahov, ktorá nadväzovala na technicko-hospodárske mapovanie. Zápisom druhej etapy bol založený list vlastníctva č. XXX v prospech E. C., na ktorý boli zapísané KN-C parcely č. 950 a 951. Zápisom druhej etapy bol založený aj list vlastníctva č. XXX v prospech E. C. a G. C. podielom 1-ica. Na list vlastníctva bola zapísaná stavba č. popisné XXX na KN-C parcele č. 951. Osvedčením o dedičstve, č. k. D 738/94-57 a následne osvedčením o dedičstve č. k. 4D/171/2003-79, boli KN-C parcely č. 950, 951 a stavba č. súpisné XXX zapísané v prospech A. B. C. na pôvodných listoch vlastníctva č. XXX G. XXX. V roku 2006 bola v katastrálnom území C. vyhlásená platnosť vektorovej katastrálnej mapy číselnej, ktorá vznikla na podklade vyšetrovacích a meračských náčrtov z roku 1981. Štátny dozor vykonal rekonštrukciu pôvodného merania prepočítaním pôvodných meraní. Hranica medzi KN-C parcelami č. 948/1 a 951 je v aktuálnej vektorovej katastrálnej mape číselnej v súlade s náčrtom č. 18 z roku 1981. V roku 2023 bol vyhotovený geometrický plán č. 43303196-107/2023 a rozdelenie pozemkov parciel č. 945, 947, 948 a zameranie skutkového stavu na pozemkoch, ktorým bola rozdelená pôvodná KN-C parcela č. 948 na KN-C parcely č. parcely 948/1 a 948/2. Pri vyhotovovaní geometrického plánu nedošlo k zmene priebehu hranice pôvodnej KN-C parcely č. 948 len k jej rozdeleniu. Štátny dozor vykonal dňa 03.06.2024 meranie v teréne v katastrálnom území C.. V teréne bolo zistené, že na KN-C parcele č. 948 sa nenachádza pôvodná stavba č. súpisné XXX ani humno zobrazené v náčrte č. 18. Hranica medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 bola v teréne stabilizovaná novým betónovým múrom s betónovými stĺpkami. Predmetom merania bol betónový múr tvoriaci hranicu medzi KN-C parcelami č. 948 a 951, rohy pôvodných stavieb a pôvodné ploty pre overenie požadovanej presnosti mapy. Po vyhodnotení nameraných údajov bolo zistené, že betónový múr tvoriaci hranicu medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 je v súlade s vektorovou katastrálnou mapou číselnou a tvorí vlastnícku hranicu tak, ako bola zameraná technicko-hospodárskym mapovaním v roku 1981.

14. Obec C. dňa 19.09.2024, pod číslom OcÚ-191-3/2024-SK, vydala žalovaným ako žiadateľom stavebné povolenie na stavbu rodinného domu na pozemkoch KN-C parcelách 945/2, 947/2, 948/1 a 949 v katastrálnom území C.. Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Žiliny rozhodnutím zo dňa 18.12.2024, sp. zn. 9378/46386/2024/18.1.2/PAV, zamietol odvolanie A. B. C. a rozhodnutie Obce C., číslo OcÚ-191-3/2024-SK, zo dňa 19.09.2024 potvrdil. Súčasne sa konajúci súd v rámci dokazovania oboznámil aj s fotodokumentáciou predloženou žalobcom i žalovanými, zobrazujúcou stav oplotenia ako aj pôvodný stav ešte v čase existencie rodinného domu súpisné č. XXX.

15. Pri svojom rozhodovaní súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 126 ods. 1 a § 135c Občianskeho zákonníka a nadväzne konštatoval, že žalobu žalobcu zamietol, keďže nemal preukázanú jej dôvodnosť. Uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal odstránenia časti stavby plota s betónovými základmi, ktorá, podľa jeho tvrdení, mala byť umiestnená (zasahovať) na pozemku zapísanom ako KN-C parcela č. 951, v katastrálnom území C., ktorej je výlučným vlastníkom. Žalobca sa teda domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva žalobou na úpravu pomerov k stavbe na cudzom pozemku v zmysle zákonného ustanovenia § 135c Občianskeho zákonníka. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca je výlučným vlastníkom pozemku zapísaného ako KN-C parcela č. 951 v katastrálnom území C. a ani to, že žalovaní vlastní v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov pozemok zapísaný ako KN-C parcela č. 948/1, ktorý je susediacim pozemkom s pozemkom KN-C parcelou č. 951. Taktiež nebolo sporné, že žalovaní vybudovali oplotenie, ktoré má charakter stavby. Jedná sa o plot, ktorý je spojený so zemou pevnými betónovými základmi.

16. Žalovaní však rozporovali tvrdenie žalobcu, že tento plot je postavený na pozemku vo vlastníctve žalobcu zapísanom ako KN-C parcela č. 951. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno a svoje skutkové tvrdenie, že stavba plota, vybudovaná žalovanými, je postavená aj na jemu patriacom pozemku KN-C parcele č. 951 nepreukázal. Z listinných dôkazov predložených žalovanými, predovšetkým z vyjadrenia Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky zo dňa 22.07.2024, číslo OKI/2024/001591/, totiž vyplynulo, že predmetná stavba plota je postavená na hranici medzi pozemkami KN-C parcelou č. 948/1 KN-C parcelou č. 951. Z uvedeného vyjadrenia rovnako vyplynulo, že už pri technicko-hospodárskom mapovaní v obci C. v roku 1981 bolo zistené, že hranica medzi pozemkami parcela KN-C parcela č.

948 a KN-C parcela č. 951 nie je tvorená hranicou domu číslo súpisné č. XXX (ktorý bol medzičasom žalovanými odstránený), ale je od rodinného domu „odskočená“, a to tak, že v prednej časti od rodinného domu č. súpisné XXX po hranicu medzi pozemkami KN-C parcelami č. 948 a 951 je 0,85 m a v zadnej časti 0,75 m. Je teda jednoznačné, že žalovaní nevybudovali oplotenie, a to ani sčasti, na pozemku patriacom žalobcovi KN-C parcela č. 951, ale na hranici pozemkov KN-C parcela č. 951 a KN-C parcela č. 948/1. Z uvedeného vyjadrenia tiež vyplynulo, že geometrický plán č. 43303196-107/2023 nemenil priebeh pôvodnej hranice pozemku KN-C parcela č. 948. Z uvedeného geometrického plánu pritom vyplýva, že hranica medzi pozemkami KN-C parcelou č. 951

a KN-C parcelou č. 948 nie je vedená hranicou stavieb postavených na pozemku KN-C parcele č. 948 (rodinný dom a humno), ale je od tejto hranice stavieb „odskočená“.

17. Keďže takto zistený skutkový stav bol postačujúci pre rozhodnutie v merite veci prvoinštančný súd rozhodol, že žalobcom navrhnuté dôkazy, a to výsluch svedkýň J. I. a G. C. nevykoná. Vykonávanie ďalšieho dokazovania by preto bolo

v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Navyše, žalobca neuviedol, na aké okolnosti by mali byť ním navrhnuté svedkyne vypočuté.

18. O trovách konania rozhodol okresný súd v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP s použitím

§ 262 ods. 1 CSP a žalovaným, ktorí boli v plnom rozsahu v tomto spore úspešní, priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu voči neúspešnému žalobcovi s tým, že o výške týchto trov rozhodne súd prvej inštancie postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

19. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý predovšetkým požiadal, aby odvolací súd vykonal dokazovanie jeho výsluchom, pretože súd prvej inštancie mu poslal nezrozumiteľné rozhodnutie s odôvodnením, že nie je dôvod na výzvu pôvodných vlastníkov, atď.

20. Odvolateľ zopakoval, že žalovaní napriek jeho nesúhlasu postavili betónový plot

do jeho dvora a stavajú tiež novostavbu 1,5 metra od plota jeho pozemku. Keď osadia izoláciu 60 cm, nie je zrejmé, koľko ostane na hranici. Okrem toho smerom do dvora žalobcu žalovaní vysunuli okná. Zbúraním pôvodného domu súp. č. XXX na rodinnom dome č. XXX osadili 5 okien. Žalobca doplnil, že na pojednávanie okresného súdu sa nedostavil, lebo bol chorý.

21. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu navrhli, aby odvolací súd podané odvolanie žalobcu podľa § 386 písm. d) CSP odmietol; alternatívne navrhli, aby krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a súčasne im priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

22. Podľa ich názoru odvolanie žalobcu je nedôvodné a neopodstatnené. Napadnutý rozsudok bol vydaný na základe správne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia vykonaných dôkazov. Okresný súd v danej veci rozhodol na základe riadne vykonaného dokazovania, rešpektujúc kontradiktórnosť konania a základné zásady rozhodovania súdov. Na argumenty žalobcu plne reagoval v napadnutom rozhodnutí okresný súd, keďže tieto boli prezentované už v štádiu prvoinštančného konania. Akcentovali, že žalobca na podporu svojich tak trocha chaotických vyjadrení neprodukoval v konaní

pred okresným súdom žiaden dôkaz, a teda neuniesol bremeno svojich tvrdení ani dôkazné bremeno.

23. Odvolanie žalobcu nebolo napriek výzve okresného súdu (uznesenie zo dňa 29.04.2025) riadne doplnené a ani nezodpovedá kritériám odvolania v zmysle § 363 CSP. Toto podanie však zapadá do mozaiky doterajšieho obštrukčného správania žalobcu, ktorý najskôr iniciuje správne či súdne konanie a následne podáva nezrozumiteľné návrhy a nepodložené odvolania napriek tomu, že mu dotknuté štátne orgány dávajú na tieto jeho podania riadne odpovede. Z podaného opravného prostriedku nevyplýva, v čom žalobca vidí nesprávnosť namietaného rozhodnutia okresného súdu. Súčasne nie je pravdivé tvrdenie odvolateľa, že žalovaní postavili plot do jeho dvora. Táto formulácia akoby indikovala záver, že plot je len medzi dvomi susediacimi pozemkami. Sám žalobca však už nepoužil formuláciu „plot je postavený na mojom pozemku alebo na mojom dvore“. To svedčí o tom, že on sám veľmi dobre vie, že plot stojí na hranici susediacich parciel strán sporu, dokonca je posunutý cca 5 cm do dvora žalovaných.

24. Okresný súd sa tiež ústavne konformným spôsobom vyjadril k návrhu na výsluch svedkov pôvodných vlastníkov – J. I. a G. C., ktoré po prevode svojho vlastníctva už skutočne vo vzťahu k predmetu tohto konania nemajú čo uviesť. Navyše uvedené osoby nie sú spôsobilé určovať, kade vedie spoločná hranica pozemkov, nakoľko na to nemajú žiadnu odbornosť ani kompetenciu a z dôkazov produkovaných žalovanými jednoznačne vyplýva, že plot je postavený na ich pozemku a nezasahuje do vlastníctva žalobcu. Napokon ani sám žalobca nevysvetlil, prečo by mali byť menované osoby vypočúvané. Pokiaľ ide o výsluch žalobcu, tento ním nebol doposiaľ navrhovaný, a súčasne žalobca sa nezúčastnil ani jedného z nariadených pojednávaní. Vykonanie akýchkoľvek ďalších dôkazov, ktoré nie

sú spôsobilé ozrejmiť danú vec či prípadne podporiť tvrdenia žalobcu, by bolo neúčelné a v konečnom dôsledku poškodzujúce práve žalobcu, nakoľko by generovali ďalšie trovy konania, na úhradu ktorých by bol zaviazaný. Napadnuté rozhodnutie spĺňa všetky zákonom predpísané náležitosti, je zrozumiteľne a podrobne odôvodnené a plne reaguje na skutočnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo. Rovnako výrok napadnutého rozhodnutia je zrozumiteľný a plne vykonateľný.

25. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že podal žiadosť na okresný úrad, v ktorej poukazoval na neoprávnenú výstavbu plotu na pozemku od rodinného domu súp. č. XXX. Pred hranicou pozemku od cesty je odpadová žumpa. Pri kopianí základov na plot mu boli odstránené 4 dosky z jeho brány. Dom súp. č. XXX bol postavený cca 80 cm od stĺpika brány žalobcu. Žalovaný v rade 1/ mu odkázal cez plot, že má zvaliť bránu, lebo oni odpíli stĺpik na bránu. Pôvodne ešte v roku 2023 bola majiteľkou rodinného domu súp. č. XXX J. I., D. C. – matka terajšieho starostu. Taktiež mala brata bývalého starostu B. C.. Keď bol žalobca na liečení v kúpeľoch, žalovaní postavili plot na príkaz starej matky, ktorá údajne podľa advokáta žalovaných nie je znalá a ani J. I. - pôvodná majiteľka rodinného domu súp. č. XXX. Je tam betónová cesta popod žalobcovu okná. Taktiež na rodinnom dome súp. č. XXX smerom do dvora žalobcu vybúrali žalovaní okná, pretože z garáže urobili jedno bývanie. V roku 2023 prišla ku žalobcovi do dvora suseda z rodinného domu č. XXX G. B. s vyvrátenými očami do neba a plačom, aby to žalobca nekupoval (a to časť od jeho dvora, ktorú geodet N. schválne zamerl do jeho dvora). Od záhrady až po cestu je odskok. Aby to žalobca nekupoval od J., resp. H. (jej dcéry), pretože ona má takého advokáta, čo dokáže aj nemožné. Na druhý deň bol už predmetný dom za symbolickú cenu prepísaný na vnuka – žalovaného v rade 1/. Rodinný dom súp. č. XXX stávala rod. K. na svojom pozemku. Žalobca zdôraznil, že tých 40 m² – dĺžku odkúpi od pôvodnej majiteľky J. I., pretože to je po jeho rodičoch.

26. Žalovaní v rade 1/ a 2/ vo svojej odvolacej duplike zotrvali na svojej predchádzajúcej argumentácii. Zopakovali, že odvolanie žalobcu je aj po jeho doplnení nedôvodné a neopodstatnené. Napadnutý rozsudok bol vydaný na podklade správneho postupu konania, úplne a správne zisteného skutkového stavu veci a na základe správneho právneho posúdenia vykonaných dôkazov. Pokiaľ ide o podanie žalobcu (odvolaciu repliku zo dňa 30.06.2025), jeho odvolacie námietky boli podané po uplynutí lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Pokiaľ aj v tomto podaní žalobca namieta umiestnenie okna na susednom rodinnom dome, táto okolnosť nebola predmetom tohto konania. Navyše, riešenie daných stavebných záležitostí patrí do kompetencie stavebných úradov. Rodinný dom žalovaných bol postavený v súlade s vydaným stavebným povolením, a preto tieto výhrady žalobcu nie sú právne opodstatnené. Rovnako tak odstránenie 4 dosiek z plotu nie je predmetom tohto konania. Ak žalobcovi vznikla konaním iných osôb škoda, má právo ju uplatňovať samostatným návrhom. Otázky prevodov vlastníctva k susediacim nehnuteľnostiam rovnako nie sú predmetom tohto konania a nijako s ním nesúvisia. Žalobcom opísané prevody nehnuteľností a správanie či vyjadrenia osôb, ktoré boli účastníkmi týchto právnych úkonov, sa zjavne nedotýkajú jeho osoby a jeho právnej pozície, preto na výhrady k týmto zmluvám nie je aktívne legitimovaný nič činiť.

27. V následnom podaní zo dňa 21.08.2025 žalobca uviedol, že dňa 25.06.2024 o 13.40 hod. s ním bola spísaná na Okresnom súde Liptovský Mikuláš zápisnica o výsluchu. Zopakoval, že dom súp. č. XXX s pozemkom zdedila J. C., D. I., pretože sa „doslova žrali“ s G. B., vydatou C. po nebohom M.. Táto previedla nehnuteľnosti na dcéru H.. Zvyšné je všetko obsahom zápisnice. Odvolateľ opätovne požiadal vypočuť v konaní J. I., ktorá ak by prehlásila, že je to jej pozemok a aj sypáreň, ktorá stála opretá o dom spredu domu, on si nebude nárokovať. Jej sestra M. taktiež dosvedčila, že tak, ako bol dom č. XXX postavený pred 100 rokmi, hranice platia. Žalobca tvrdil, že to bolo dohodnuté s vlastníčkou pozemku H. I. u advokáta L. O. tak, že hranice sa napravia, pretože v roku 1973, keď zomrela matka J., sa stal starosta B. C. – sused a neskôr na základe ROEP posunuli hranice smerom do dvora žalobcu. J. C. si nárokovala celý pozemok aj dvor plus dom súp. č. XXX, pretože má údajne vedľa postavený v záhrade rodinný dom. G. C. s očami vypleštenými do oblakov povedala, že to všetko prevedie na seba a potom prepíše aj dva metre z dvora žalobcovi, a to len preto, aby sa nič nepredažilo, keď ona má takého advokáta, ktorý dokáže aj nemožné. Žalovaní boli v nedávnej dobe za dcérou žalobcu P. v F. H., aby im nesprávne zameranú časť predala, čo však menovaná odmietla. Žalobca aj pri štúdiu spisu na odvolacom súde dňa 16.12.2025 opätovne požiadal, aby bola na pojednávanie predvolaná J. I., D. C. a tiež B. C., bytom C. Q. F. XXX, pretože bez ich osobného vyjadrenia sa nikde nedostanú.

28. Ďalšie podania strán sporu neboli v štádiu odvolacieho konania produkované.

29. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

30. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, pre rozhodnutie o žalobe žalobcu, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 až § 222 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

31. Odvolací súd považoval za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalobcu formulovanú v jeho oprávnom prostriedku, pričom v zmysle princípu neúplnej apelácie sa nezaoberal inými prípadnými pochybeniami okresného súdu. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie svojho odvolania v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť s odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP). Prípadná ďalšia argumentácia uvedená vo vyjadreniach strán sporu nie je pre rozhodovanie odvolacieho súdu relevantná (§ 365 ods. 3 CSP). Podstatné sú teda odvolacie námietky žalobcu, ktoré boli uvedené v jeho odvolaní zo dňa 23.04.2025 (č. I. 158 spisu).

32. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, prečo žalobu žalobcu zamietol, pričom ku svojim záverom dospel v kontexte všetkých vykonaných dôkazov s prihliadnutím na individuálne okolnosti prejednávanej veci. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že právu na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (ako súčasť základného práva na súdnu ochranu) zodpovedá povinnosť dotknutého súdu dať odpoveď nielen na skutkové a právne otázky daného prípadu, ale i na relevantné argumenty strán. V súdnej veci však okresný súd svoje rozhodnutie podrobne a zákonným spôsobom odôvodnil. Právo na súdnu ochranu však nemožno zamieňať s „právom“ strany sporu byť pred súdom úspešnou; prípadne s „právom“ na vydanie rozhodnutia v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Preto nie je porušením daného základného práva, ak súd nerozhodne podľa predstáv strany sporu; vrátane predstáv o obsahu odôvodnenia súdneho rozhodnutia. S prihliadnutím na obsah dokazovania vykonaný okresným súdom popísaný v odôvodnení jeho rozsudku, krajský súd len doplnil dôvody napadnutého rozhodnutia. Uvedený postup odvolacieho súdu je v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 350/2009 zo dňa 08.10.2009, podľa ktorého „.....odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/2005, III. ÚS 264/2008, IV. ÚS 372/2008). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všetkých všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“.

33. Nemožno súhlasiť s argumentáciou odvolateľa, že napadnuté rozhodnutie je nezrozumiteľné.

34. V žalobe musí žalobca uviesť pravdivo a úplne tie skutočnosti, z ktorých je zrejmé, aké právo na súdnu ochranu ohrozeného alebo porušeného práva si žalobca žalobou uplatňuje a na základe akých skutočností. Judikatúra vymedzuje rozhodujúce skutočnosti ako údaje, ktoré sú nutné na to, aby bolo jasné, o čom a na akom podklade má súd rozhodnúť. Žalobca musí v žalobe uviesť také skutočnosti, ktorými opíše skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, teda vymedziť predmet konania po skutkovej stránke.

35. Z formálneho hľadiska žaloba žalobcu v tomto spore splnila všetky vyššie uvedené zákonné požiadavky, preto nič nebránilo súdu, aby ju z vecného hľadiska prejednal a rozhodol. Každá strana v spore má však povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť.

36. Navrhovanie dôkazov v civilnom sporovom konaní má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 132 ods. 1, § 150 ods. 1 CSP). Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť môže strana plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania (§ 154 CSP). Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

37. Vo všeobecnosti sa posúdenie otázok, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, odvíja od hmotného práva. Platí pritom, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Bremeno tvrdenia je pritom v korelácii s bremenom popretia tvrdení protistrany (ŠTEVČEK, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 569). Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Z ust. § 150 ods. 1 CSP totiž jednoznačne vyplýva povinnosť sporových strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Sporové konanie je podľa aktuálne účinnej právnej úprav ovládané tzv. princípom kontradiktórnosti, čo znamená, že sporová strana vyvodzujúca z určitej skutočnosti právne následky, je povinná jednak tieto skutočnosti tvrdiť, a zároveň predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky na ich relevantné preukázanie.

38. Rozdelenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena medzi strany v spore závisí na tom, ako vymedzuje právna norma ich práva a povinnosti. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca, zatiaľ čo okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno vystihuje aktuálnu skutkovú a dôkaznú situáciu konania. V priebehu sporu sa môže meniť, teda môže dochádzať k jeho prerozdeleniu. Pokiaľ strana určitú skutočnosť tvrdí, táto sa považuje za preukázanú v dôsledku uplatnenia fikcie jej nespornosti (§ 151 ods. 1, 2 CSP), alebo ju strana preukáže príslušným dôkazom (§ 185 a nasl. CSP). Pokiaľ strana ponúkne súdu tvrdenie a toto tvrdenie podporí vierohodným dôkazom, potom sa bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno presúva

na protistranu, ktorú následne zaťažuje povinnosť tvrdiť a uviesť vlastné skutkové tvrdenie o spornej skutočnosti (pokiaľ je to možné), inak je popretie skutkových tvrdení neúčinné. Presúvanie dôkazného bremena fakticky znamená poskytnutie príležitosti protistrane ponúknuť iný obraz o tvrdenej skutkovej okolnosti, ktorá má relevanciu v spore. Z uvedených pravidiel vyplýva, že súd v sporovom konaní nie je súdom hľadajúcim materiálnu pravdu, ale súdom posudzujúcim kvalitu a rozsah tvrdení a dôkazov ponúknutých žalobcom či žalovaným (§ 149 a nasl., § 185 a nasl. CSP), pričom hodnotenie dôkazov je zverené voľnej úvahe súdu (§ 191 CSP).

39. V prejednávanom prípade sa žalobca domáhal odstránenia časti oplotenia vybudovaného žalovanými v kat. úz. C. tvrdiac, že dotknutá časť tejto stavby ich oplotenia neoprávnene zasahuje do pozemku KN-C parcely č. 951 v jeho vlastníctve. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania v bode 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia (pozri bod 13. tohto rozhodnutia odvolacieho súdu) poukázal na závery Úradu geodézie a kartografie a katastra Slovenskej republiky uvedené v odpovedi na žiadosť žalobcu o prešetrenie správnosti vytyčenia hraníc pozemkov parcela KN-C č. 951 a parcela KN-C č. 948 a prešetrenie geometrického plánu č. 43303198-107/23 zo dňa 22.07.2024, č. OKI/2024/001591 zo dňa 03.06.2024 a šetrenia na katastrálnom odbore Okresného úradu Ružomberok a po zistení celej genézy a zamerania týchto dotknutých nehnuteľností dospel k správne mu záveru, že po vyhodnotení nameraných údajov bolo zistené, že betónový múr tvoriaci hranicu medzi KN-C parcelami č. 948 a 951 je v súlade s vektorovou katastrálnou mapou číselnou a tvorí vlastnícku hranicu tak, ako bola zameraná technicko-hospodárskym mapovaním v roku 1981. Sporné oplotenie, ktoré vybudovali

žalovaní, je teda situované na hranici pozemkov patriacich žalobcovi a žalovaným, keď toto je podľa ich tvrdení umiestnené 5 cm za hranicou ich pozemku KN-C parcely č. 948. Pre rozhodnutie tohto sporu je však relevantná skutočnosť, že žalovaní v rade 1/ a 2/ svojím plotom nijako nezasahujú do pozemku žalobcu KN-C parcely č. 951. Ak teda žalobca v tomto spore nepreukázal, že žalovaní postavili plot na jeho pozemku, nemôže byť v tomto spore úspešný.

40. Akékoľvek ďalšie dokazovanie v prejednávanej veci by preto bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Okresný súd preto správne vyhodnotil, že s poukazom na zistený skutkový stav by bolo vykonanie ďalších dôkazov v tomto spore (výsluchom svedkýň J. I. a G. C.) nadbytočné, keď zároveň žalobca v návrhu na ich vykonanie ani neuviedol, na aké okolnosti by mali byť menované svedkyne vypočítané. Z rovnakých dôvodov ani odvolací súd nevzhladol dôvod na doplnenie dokazovania výsluchom označených svedkýň v štádiu odvolacieho konania. V tejto súvislosti odvolací súd opätovne pripomína, že posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu.

41. Súčasne je nutné dodať, že pre odvolanie podľa Civilného sporového poriadku je typický systém neúplnej apelácie, ktorý vylučuje možnosť efektívneho uplatnenia nových skutočností a dôkazov v odvolacom konaní. Výnimkou pre odvolateľa je použitie nových prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolaní, a to za splnenia taxatívne vymedzených podmienok v zmysle § 366 CSP. Z ust. § 366 CSP totiž vyplýva, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní

pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Zároveň prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu (§ 373 ods. 4 CSP). Pokiaľ teda odvolateľ vo svojom odvolaní tvrdil nové skutočnosti a produkoval dôkazy (návrh na výsluch žalobcu) na ich preukázanie, odvolací súd už na ne neprihliadal. Jednalo sa totiž o prostriedky procesného útoku, ktoré mohol žalobca nepochybne tvrdiť a preukázať už v štádiu prvoinštančného konania. Keďže žalobca tieto prostriedky procesného útoku produkoval až v rámci odvolacieho konania, odvolací súd ich už nemohol akceptovať, nakoľko v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok uvedených v § 366 CSP, ktorých naplnenie žalobca vo svojom odvolaní ani netvrdil.

42. Na základe vyššie uvedených skutočností a dôvodov, pri súčasnom nezistení nedostatkov v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (§ 380 ods. 2 CSP), odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

43. Ako vecne správny potvrdil odvolací súd aj od rozhodnutia vo veci závislé výroky II. a III. o trovách prvoinštančného konania, vo vzťahu ku ktorým odvolateľ neprodukoval žiadnu relevantnú odvolaciu argumentáciu a ktoré zároveň plne zodpovedajú úspechu sporových strán posúdenému v zmysle zákonných ustanovení v ňom citovanými.

44. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovaným v rade 1/ a 2/ ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v rozsahu 100 % proti žalobcovi, ktorý v tomto štádiu konania úspech nemal. O výške náhrady týchto trov rozhodne do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

45. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).